

samt vedrørende fortolkningen af fællesskabsrettens almindelige principper, har Domstolen, sammensat af præsidenten O. Due, afdelingsformændene G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida og D. A. O. Edward samt dommerne R. Joliet, F. Grévisse, M. Zuleeg (refererende dommer), P. J. G. Kapteyn og J. L. Murray; generaladvokat: C. Gulmann; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 24. marts 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Fællesskabsbestemmelserne om tillægsafgift på mælk, der blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 856/84 af 31. marts 1984 om ændring af forordning (EØF) nr. 804/68 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter og Kommissionens forordning (EØF) nr. 1371/84 af 16. maj 1984 om gennemførelsesbestemmelserne for den tillægsafgift, der er omhandlet i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68, samt fællesskabsrettens almindelige principper indebærer ikke, at en medlemsstat er forpligtet til at indføre en ordning, hvorefter bortforpagteren skal betale erstatning til den afgående forpagter, og giver ikke forpagteren et direkte anvendeligt krav på en sådan erstatning for den referencemængde, der overføres til bortforpagteren ved forpagtningsaftalens udløb.

(¹) EFT nr. C 33 af 11. 2. 1992.

(²) EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 10.

(³) EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.

(⁴) EFT nr. L 132 af 18. 5. 1984, s. 11.

DOMSTOLENS DOM af 24. marts 1994

i sag C-275/92, Her Majesty's Customs and Excise mod Gerhart Schindler og Jörg Schindler (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division) (¹)

(»*Lotterier*«)
(94/C 120/09)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-275/92, angående en anmodning, som High Court of Justice of England and Wales (Queen's Bench Division) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Her Majesty's Customs and Excise mod Gerhart Schindler og Jörg Schindler at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-traktatens artikel 30, 36, 56 og 59, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida

og M. Díez de Velasco samt dommerne C. N. Kakouris, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse (refererende dommer), M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn og J. L. Murray; generaladvokat: C. Gulmann; justitssekretær: L. Hewlett, den 24. marts 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Indførelse af reklamer for og lodsedler til et lotteri til en medlemsstat med det formål at få indbyggerne i denne medlemsstat til at deltage i et lotteri, der arrangeres i en anden medlemsstat, har tilknytning til en virksomhed med »tjenesteydelser« som omhandlet i traktatens artikel 60 og er følgelig omfattet af traktatens artikel 59.*
- 2) *En national lovgivning, der — som den britiske lovgivning om lotterier — med nærmere fastsatte undtagelser forbyder lotterier på medlemsstatens territorium, udgør en hindring for den fri udveksling af tjenesteydelser.*
- 3) *Traktatens bestemmelser vedrørende udveksling af tjenesteydelser er ikke til hinder for en lovgivning som den britiske lovgivning om lotterier i betragtning af det socialpolitiske hensyn og det hensyn til at forebygge bedrageri, der begrundes den.*

(¹) EFT nr. C 187 af 24. 7. 1992.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 24. marts 1994

i sag C-71/93 (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof, Gent), Guido Van Poucke mod Rijksinstituut voor de Sociale Verzekering der Zelfstandigen og Algemene Sociale Kas voor Zelfstandigen (¹)

(»*Social sikring af vandrende arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende — lovvalg*«)
(94/C 120/10)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-71/93, angående en anmodning, som Arbeidshof, Gent (Belgien), i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Guido Van Poucke mod 1) Rijksinstituut voor de Sociale Verzekering der Zelfstandigen og 2) Algemene Sociale Kas voor Zelfstandigen, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1, 2, 13 og 14c i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer,

der flytter, inden for Fællesskabet, i den ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983 kodificerede udgave ⁽²⁾, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. C. Moitinho de Almeida, og dommerne F. Grévisse (refererende dommer) og M. Zuleeg; generaladvokat: C. Gulmann; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 24. marts 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *En ansat ved militæret, som gør aktiv tjeneste i Belgien, er omfattet af det personelle anvendelsesområde for Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, når han efter national ret er omfattet af den almindelige syge- og invalideforsikringsordning for arbejdstagere (dækning af udgifterne til lægehjælp).*
- 2) *Den beskæftigelse, der udøves som tjenestemand af en person omfattet af forordningens anvendelsesområde, er lønnet beskæftigelse som omhandlet i artikel 14c, der fastsætter særlige regler for personer, som samtidig har lønnet beskæftigelse på én medlemsstats område og selvstændig beskæftigelse på en anden medlemsstats område.*
- 3) *Den lovgivning, der nævnes i forordningens artikel 14c, stk. 1, litra a), skal, for så vidt angår selvstændig beskæftigelse, anvendes på samme betingelser, som hvis denne beskæftigelse blev udøvet i den pågældende medlemsstat.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 114 af 24. 4. 1993.

⁽²⁾ EFT nr. L 230 af 22. 8. 1983, s. 6.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 24. marts 1994

i sag C-148/93 (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof), 3M Medica GmbH mod Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main ⁽¹⁾)

(»Fælles toldtarif — sandaler og sko bestemt til at blive båret uden på en gipsforbinding — tarifering«)

(94/C 120/11)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-148/93, angående en anmodning, som Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, 3M Medica GmbH mod Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af pos. 9021 i den fælles toldtarif, som affattet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2587/91 af 26. juli 1991 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif ⁽²⁾, har Domstolen (Tredje Afdeling), sam-

mensat af afdelingsformanden, J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), og dommerne F. Grévisse og M. Zuleeg; generaladvokat: M. Darmon; justitssekretær: J.-G. Giraud, den 24. marts 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Sandaler og sko med ydersål af plast og overdel af tekstilmateriale eller plast, som er bestemt til at blive båret på en fod forbundet med gips, er ikke »ortopædiske artikler«, der henhører under pos. 9021 i den kombinerede nomenklatur (1992).*
- 2) *De omhandlede produkter kan ikke anses som »artikler til behandling af frakturer« (underposition 9021 19 90) eller som dele eller tilbehør til ortopædiske artikler eller artikler til behandling af frakturer.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 142 af 20. 5. 1993.

⁽²⁾ EFT nr. L 259 af 16. 9. 1991, s. 1.

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT

den 11. marts 1994

i sag C-6/94 R, Descom Scales Manufacturing Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union ⁽¹⁾)

(»Foreløbige forholdsregler — udsættelse af gennemførelsen — betingelser — endelig antidumpingtold«)

(94/C 120/12)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-6/94 R, Descom Scales Manufacturing Co. Ltd, Seoul (Korea), ved advokat Pierre Didier, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Laurent Mosar, 8, rue Notre-Dame, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: Bjarne Hoff-Nielsen og Jorge Monteiro, bistået af Philip Bentley), hvori der er fremsat begæring om, at gennemførelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 2887/93 af 20. oktober 1993 — om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse elektroniske vægte med oprindelse i Singapore og Republikken Korea ⁽²⁾ — udsættes for sagsøgerens vedkommende, har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol den 11. marts 1994 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 43 af 12. 2. 1994.

⁽²⁾ EFT nr. L 263 af 22. 10. 1993, s. 1.